

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 67.641 van 5 augustus 1997  
in de zaak A. 57.102/IV-14.631.**

In zake : Guido SEGERS,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat R. COEL,  
kantoor houdende te MECHELEN,  
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
Minister van Landbouw en de Kleine en  
Middelgrote Ondernemingen.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,**

Gezien het verzoekschrift dat Guido SEGERS  
op 24 maart 1994 heeft ingediend om de vernietiging te  
vorderen van de beslissing van 7 december 1993 van de  
Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen, 4de Kamer,  
waarbij wordt verklaard dat zijn aanvraag om herziening  
geen voorwerp heeft;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van  
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur  
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 24 mei 1996 die  
de neerlegging ter griffie van het verslag en van het  
dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan  
partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende  
partij;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 maart 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. COEL, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

#### 1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Guido SEGERS was van 1 september 1985 tot en met 7 oktober 1990 zelfstandig frituuruitbater.

1.2. Op 24 januari 1990 vraagt hij om vrijstelling van de driemaandelijkse regularisatiebijdragen voor de periode van het derde kwartaal van 1985 tot en met het laatste kwartaal van 1989 en van de voorlopige bijdragen voor de periode van het tweede kwartaal van 1989 tot en met het vierde kwartaal van 1990.

1.3. De Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen wijst dit verzoek op 9 november 1992 af omdat "uit de stukken van het dossier blijkt dat de betrokkene zich

noch in de staat van behoefte, noch in een toestand die de staat van behoefte benadert, bevindt".

1.4. Op 28 december 1992 vraagt verzoekers advocaat om herziening van deze beslissing. Hij verwijt de commissie bij verstek uitspraak te hebben gedaan, terwijl haar tijdig de tussenkomst van een raadsman was gemeld.

1.5. Op 28 januari 1993 zendt de griffier een brief aan verzoeker, waarin deze wordt gevraagd het bijgevoegd inlichtingsformulier (formulier A) binnen de dertig dagen ingevuld en ondertekend terug te sturen.

Met een schrijven van 23 maart 1993 herinnert de griffier aan zijn brief van 28 januari 1993.

1.6. Als gevolg van een telefonische vraag naar de stand van het dossier, deelt de griffie op 16 september 1993 schriftelijk aan verzoekers raadsman mee dat "het dossier onvolledig is" aangezien men "nog niet in het bezit (is) van de inkomsten '90 en het inlichtingsblad (hierbijgevoegd)".

1.7. Op 14 oktober 1993 wordt het bijgevoegd inlichtingsformulier teruggestuurd.

1.8. Op 7 december 1993 neemt de 4de Kamer van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen de thans bestreden beslissing waarbij wordt verklaard dat verzoekers aanvraag zonder voorwerp is.

Deze uitspraak rust op volgende redengeving :

"Aangezien het inlichtingsformulier A toegezonden of overhandigd werd aan de aanvrager op 28.1.1993;  
Aangezien dit formulier niet binnen de voorgeschreven termijn aan de griffie bezorgd werd zodat een rappel bij ter post aangetekende brief naar de aanvrager verzonden werd op 23.3.1993;

Aangezien de aanvrager het formulier A niet binnen de twee weken volgend op de verzending van de rappel behoorlijk ingevuld en ondertekend aan de griffie van de Commissie bezorgd heeft;

Aangezien aldus een substantiële vormvereiste niet werd vervuld;

Aangezien krachtens voornoemd artikel 89, § 1, achtste lid, de aanvrager geacht wordt aan zijn aanvraag te verzaken".

## 2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het onduidelijk is of het verzoekschrift binnen de beroepstermijn van zestig dagen vanaf de notificatie van de beslissing werd ingediend;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij zelf het bewijs heeft neergelegd dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend met een op vrijdag 21 januari 1994 ter post aangetekend afgegeven brief zodat zij ook dient te weten dat deze brief ten vroegste op maandag 24 januari 1994 door verzoeker kan zijn ontvangen, en bijgevolg het op 24 maart 1994 ter post aangetekend afgegeven verzoekschrift tijdig is ingediend; dat de exceptie moet worden verworpen;

## 3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoeker als tweede annulatiemiddel de schending aanvoert van artikel 90, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967, doordat noch hij noch zijn raadsman "onverminderd (het) herhaald verzoek (daartoe)" een oproeping heeft ontvangen om de zitting van de commissie bij te wonen; dat hij in het derde middel betoogt dat de commissie onzorgvuldig en onredelijk heeft gehandeld, doordat ze de zaak in afwezigheid en buiten het weten van hemzelf en zijn raadsman heeft behandeld, terwijl herhaaldelijk werd gevraagd om gehoord te worden;

3.1.1. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat wanneer de aanvraag klaarblijkelijk onontvankelijk is of geen voorwerp heeft, niet wordt overgegaan tot uitnodiging ter zitting van betrokkene en/of zijn advocaat aangezien hun aanwezigheid ter zitting toch geen enkele invloed meer kan hebben ten aanzien van de te nemen negatieve beslissing;

3.1.2. Overwegende dat artikel 90, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 bepaalt :

"§ 2. De zittingen van de Commissie zijn niet openbaar.

De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk verschijnen of zich laten vertegenwoordigen door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken, hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter";

dat deze bepaling geen uitzondering maakt voor het geval de aanvrager met toepassing van artikel 89, § 1, laatste lid, moet worden geacht zijn aanvraag te verzaken; dat, immers, ook in dat geval de aanwezigheid van de aanvrager ter zitting nuttig kan zijn, en wel juist om hem in staat te stellen zijn standpunt uiteen te zetten met betrekking tot het vervuld zijn van de voorwaarden voor de vaststelling dat de zaak geen voorwerp meer heeft;

Overwegende dat in het verzoek tot herziening van de beslissing van 9 november 1992 verzoekers raadsman de wens heeft uitgedrukt op de hoogte te worden gebracht van de datum waarop de zaak door de commissie zou worden behandeld; dat op 28 januari 1993 hem werd bevestigd dat hij "later een oproeping (zou) ontvangen om eventueel op de zitting aanwezig te zijn"; dat door noch verzoeker noch zijn raadsman op te roepen voor de zitting van 7 december 1993 terwijl dit uitdrukkelijk in het verzoek tot herziening was gevraagd, de Commissie

voor Vrijstelling van Bijdragen artikel 90, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1967 heeft geschonden; dat het tweede middel gegrond is;

3.1.3. Overwegende dat het derde middel niet zinvol is nu het horen van de betrokkene of diens raadsman, naar uit de behandeling van het tweede middel gebleken is, door een uitdrukkelijke tekst is opgelegd;

3.2. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel 89, § 1, derde, zesde en achtste lid, van het koninklijk besluit van 19 december 1967, doordat hij wordt geacht afstand van zijn aanvraag te hebben gedaan, terwijl hij helemaal geen inlichtingsformulier A van 28 januari 1993 om in te vullen, noch een rappel van 23 maart 1993 heeft ontvangen;

3.2.1. Overwegende dat de vraag of verzoeker de stukken waar hij op doelt al dan niet heeft ontvangen, juist het voorwerp had kunnen uitmaken van het verhoor dat, naar uit de behandeling van het tweede middel gebleken is, ten onrechte niet heeft plaatsgehad; dat het eerste middel dus niet op zijn gegrondheid kan worden onderzocht,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt de beslissing van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen, 4de Kamer, waarbij wordt verklaard dat de aanvraag van Guido SEGERS tot herziening van de beslissing van 9 november 1992 zonder voorwerp is.

## **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf augustus 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

|        |                     |                  |
|--------|---------------------|------------------|
| de HH. | J. BORRET,          | kamervoorzitter, |
|        | D. VERBIEST,        | staatsraad,      |
|        | A. VANDENDRIESSCHE, | staatsraad,      |
| Mevr.  | A. WIJNANTS,        | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**J. BORRET.**